

במדינה

הגבר שזכה לכבוד פתאומי זה היה צד לפני ימים מעטים מוכר רק לחבריו העתיר נאים ולכמה עסקנים מפלגתיים, שבאו עמו במגע בבחירות האחרונות, כאשר השאילה אותו מערכת דבר למפא"י, כדובר מטה הי בחירות. קוראי דבר לא זכו לאחרונה לקרוא מיצירותיו בעתון, כי הוא שימש, למעשה, כפקק במערכת, בין השאלתו לגוף ציבורי זה או אחר.

מלבד השאלתו למטה הבחירות, צורך ומי נית כיועץ אישי למוכיר ההסתדרות, בי תחום העתונות ויחסייה ציבורי. הוא קיחה להיות "לוייצחק הירושלמי של בקר", אך בקר העדיף להתויר לבית דבר.

ואז באה ההשאלה האחרונה. הפעם פנה דויד בן גוריון בעצמו אל צורך דבר, כי בקשה שישאל לו את חגי אשר. על איש הלח"י לשעבר, שהצטיין כאנטי-לבוניסט בי

מימשל צבאי

זהירות, צבע טרי

בתי המשפט בישראל עמוסים עתה עבוי דה. לדיונים השגרתיים נוספו עתה תיקים חדשים, שגיבוריהם הינם נערים ונערות, בגילים 16-17. אף אחד מהם לא מרגיש עצמו אשם אף כמלוא הנימה.

למשפטים אלה, שגליון האישום של כור לם מבוסס על אותו סעיף, ניתן להצמיד שם משותף: משפטי המימשל הצבאי.

ההרפתקה הגדולה. הלילה שבין הי 17-18 בפברואר, היה למאות נערים ונערות, חניכי תנועת השומר הצעיר, לילה של מתה. בכנסת התקרב מועד ההצבעה, שהיתה צריכה להכריע בשאלת המשך קיומו של המימשל הצבאי. מפלגות האופוזיציה ואירגונים כינוסו איסות פומביות, וקירות הבתים כוסו בסימני האיקס השחור של החמד הוודיערבי לביטול המימשל.

באותו לילה הכריזו גם השומר הצעיר על גיוס חשאי של חבריו, שיצאו לרחובות מצויידים במברשות וצבע. הם קישטו את קירות הבתים בסימנים, לא שכתו לרשום אותן גם על גבי אסלט הכבישים.

אולם הגיוס לא נערך בהשאיות מסוקת, כי עוד באותו ערב היו תחנות המשטרה בארץ מוכנות למבצע לכידת צירי-הלילה. כך קרה, שהמשטרה יצאה לפעולה, ממש באותו רגע בו יצאו הנערים, עצרה לא רק את הצירים הפעילים, אלא גם את אלו שהמתונו בגיפס עם קופסאות הצבע. מספר העצורים כא תו לילה ברחבי הארץ הגיע ל-100 איש.

משפטיהם של העצורים, שנפתחו לפני כחודשיים, טרם נסתיימו. סעיף 103 א, לפיו נשפטים הנאשמים, קובע עונש מאסר מאכסימאלי של שנתיים. זהו הסעיף החמור ביותר שנתן לקבוע לעבירה מסוג זה.

סעיף זה, הקרוי חוק השחתת פני חקוק, ע"ן נחקק על ידי הכנסת לפני שש שנים. אז היה ברור לכולם כי סעיף זה מכוון נגד "תעמולה בלתי חוקית", במיוחד בעת בחירות. הדעה שרווחה אז היתה, כי בראש ובראשונה מכוון חוק זה נגד מק"י וחורות מפ"ם, אשר ישבה אז בקואליציה, הרימה ידה בעד הכנסת חוק זה לספר החוקים. חברי סיעת מפ"ם לא חלמו אז, שחודו של סעיף זה, כמו החוק לביטחון המדינה, יופנה קודם כל לעומתם.

השומר לא שיקר. למרות חומרתו של סעיף זה, עבר הטיפול בבדיעות ש הוגשו לפיו, שמספרם עלה על עשר, בתל אביב וחדרה, ללא כל בעיות. כל הנאשמים, אפילו אם לא נעצרו בשעת מעשה, הורו באשמה כבר בתחילת הדיון. ראשית, מפאת הסיסמה המחייבת — "השומר לא ישקר". שנית — וזאת אולי הסיבה העיקרית — לכל הפרשה היה טעם של הרפתקה שכל מי שהשתתף בה, הרגיש עצמו כגיבור.

גם השופטים, שנהגו עם העבריינים שלא בחומרה יתירה, הסתפקו בהטלת קנסות סמליים, תוך ציון מיוחד כי הם מתחשבים במניעים האידיאולוגיים שהובילו את הנאשמים למבצע הלילי.

המפנה הל בשבוע שעבר, במשפט שניהל סניגור הנאשמים, עורך-הדין התל-אביבי ישראל יטרלם בסני שופטת השלום החיסאית מרים ורלינסקי-שטרקמן.

האחירה העכורה החלה מיד עם תחילת המשפט, כאשר התובע הורה לנאשמים ל"שבת. מי הרשה לכם לשבת?" שאלה הי שופטת בכעס. "מה אתם חושבים שזה כאן? שיתחייבו?" בעת החקירה אף הפליטה לעומתם, עוד בטרם פסקה את דינה: "ככה, או אתם רציתם להיות יותר חכמים מהכנסת?"

גם פסקי-הדין היה יוצא דופן. כי השופטת לא הסתפקה בהטלת קנס בלבד, חייבה את הנאשמים גם במאסר על תנאי של חמישה ימים למשך שלוש שנים. "זה כדי שהם לא יוכלו לפעול בבחירות הבאות", נימקה השופטת את ססק דינה המזור.

עתונות

גדי פעם - סיכה

ח"כ יוחנן באדר הקדיש לו שאליתה מיר-חדת. ח"כ אליעזר רימאלט העלה אף הוא את השאלה: מי הירשה לו לחטט בתיקי פרי שת לבון — ומאיזה כסף שולמה משכורתו? לוי אשכול השיב להם בנאום נירגש, כי זכותו של בן-גוריון — כזכות כל שר אחר — לשכור כל חוקר הנראה לו, לאסוף חומר עבורו.

פיומונאי מנוסי (מרכז) ביג בן והתיק

ימי הפרשה, הוטל לאסוף את כל החומר האפשרי על פרשת לבון, כולל חומר שלא הוגש אפילו ל"ועדת-השיעשה". עליה הוטל בזמנה לחקור בפרשה, כדי לתת בידי בן גוריון נשק חדש לאיים בו על זקני מפא"י. תיקי-תיקיתיק, מכל אלפי המילים ש ננאמו ונכתבו על חגי אשר, בקשר לעבירה זו, לא היו מילים חריפות וקולעות יותר מאלו שנכללו ב-20 שורות של גליון הי שבת של ידיעות אחרונות. בחרוזים האופייניים לו, הקדיש דידי מנוסי את טורו הי שבועי לחגי אשר:

מעשה בכתב (הוא עכשיו שם דבר), שנחשב פעם בלתי חוקי עד טבל בין עובדות ופתיקים עד צואר ונחלק... והגיש לנו תיק.

איש הגון. לא עשה את מלאכתו רמיה, לא טמן הוא ידו בבית-שחי, כי חקר וחקר ל לבן הבעיה וזכה ללטיפה על הלח"י.

הוא הניח כל פריט, הוא הקפיד על כל הוא גישר על-תהום ועל גיא. /תג, למדינה לא היה זה אמנם יוס-שליחג, אך היה זה יומו של חגי.

כי הארץ הזו כבר שטועה לגורים, ונוטפת איבה חחד — זורמים בה חפיקי מי-ביוב עכורים, מי צריך עוד מפל או אשד ?

בלונדון, הביג'ון העתיק משמיע ברעם: תיק תיק, תיק, אולם (את) הביג'ון שלנו לא יוכל להשתיק !

לא אינמטמור. קוראי ידיעות אחרות, נות, הרגילים לעמודים שלמים של שבחים לבן-גוריון ונעריו, התרגלו גם לתופעה הי הפוכה, מדי יום שישי, בטור של מנוסי. בעל העתון עצמו מצביע בנאחה על טור (המשך בעמוד 10)

* לשעבר שלמה אידלשטיין. במסגרת היה כינויו "שני".

סיגרית מנטול קרירה

מونت-בלאן

מקום דיר עסקים

בית הספר לטכנולוגיה מיסודה של החכללה הפוליטכנית

משרד הבטחון, אגף כוח אדם התאחדות בעלי התעשייה, מחלקת העבודה

החלה ההרשמה ללימודי יום חד-שנתיים במיקצעות:

סרטוט מכונות סרטוט בניין ואדריכלי ריהוט ועיצוב פנים

הלימודים בקורסים לסרטוט מכונות וסרטוט בניין ואדריכלי נערכים באישורה ובפיקוחה של הסתדרות הטכנאים

פרטים והרשמה:

- * מוסדות המכללה הפוליטכנית, רחוב המסגר מס' 62, בכל יום בין השעות 8.00 בבוקר עד 7.00 בערב (טלפון 36487).
 - * משרד הבטחון, היחידה לטיפול ולהכנת חיילים משוחררים, רחוב ב', מס' 12, הקריה.
 - * התאחדות בעלי התעשייה, מחלקת העבודה, רחוב מונטיפיורי מס' 13, חדר מס' 16, בימים ב' ור', בין השעות 12.30 עד 2.30 אחה"צ.
- הלימודים יתקיימו בתל-אביב ויפתחו בספטמבר 1963.

המנוי

קיבלת חשבונך לחידוש המנוי, נא פרע אותו בהקדם. עקב הביקוש לעיתון, לא נוכל לאפשר כל משלוח ללא תשלום.